

מסכת זבים

פרק ד

א. רבי יהושע אומר, נזה שישבה עם הטהורה במטה, בפה שבראש טמא מדרס. ישבה בספינה, כלים שבראש הנס שבספינה טמאיין מدرס. נוטלת ערבה מלאה בגדים, בזמן שמשאן כבד, טמאיין. בזמן שמשאן קל, טהורין. זב שהקיש על מצורא, ונפל בכר של תרומה, טהור:

ב. הקיש על הדריש, על המליבו, על האג Nur, ועל הדר, אף על פי שהוא עשו בחייבים, על הפטור, ועל הימ, ועל אצטראבל, ועל חמור של רוחים של יד, ועל סאה של רוחים של זיתים, רבי יוסף אומר, אף על קורת הבגן, טהור:

ג. הקיש על הדלה, על הבגר, על המגעול, על המשות, ועל הדלה, ועל אילן שכחו רע, ועל סוכה שפחה רע, על אילן יפה, על סלם מצרי בזמן שאינו קבוע במסמר, על הכבש, על הקורה ועל הדלה

בזמן שאיננו עשוין בטית, טמאין. על השדה, על הפתה ועל הpełקל, טמאיין. רבינו גהמיה ורבינו שמעון מטהרין באלו:

ד. זב שהיה מטל על חמשה ספסלים או על חמיש פנדיות, לארכו, טמאיין. לרחבו, טהורין. יישן, ספיק שגתה הפ עליהם, טמאיין. היה מטל על שש כסיות, שתי ידיו על שניים, שתי רגליו על שניים,ראשו על אחד, גופו על אחד, אין טמא אלא זה שחתת הגוף. עומדת על שני כיסאות, רבינו שמעון אומר, אם רחוקין זה מזה, טהורין:

ה. עשר תלויות זו על גב זו, יישן על גבי העליונה, כלן טמאיות. הזב בכף מאוזניים ומושך ומושב בגדו, כרע הזב, טהורין. כרעו הן, טמאיין. רבינו שמעון אומר, ביחיד, טמא. וברבין, טהור, שאין אחד נושא את רבו:

ו. הזב בכף מאוזניים ואכלין ומשקין בכף שנייה, טמאיין. ובפת, הכל טהור, חזץ מן האדם. זה חמר בזב מבפת. חמר בפת מבזב, שהזב עוזה משכב ומושב מתחפיו לטמא אדם ולטמא בגדים, ועל גביו מדר לטמא אכלין ומשקין, מה שאין הפת מטמא. חמר בפת, שהפת מטמא באכל ומטמא טמאות שבעה, מה שאין הזב מטמא:

ז. היה יושב על גבי הפתה וארבע תלויות פחות ארבע רגלים הפתה, טמאיות, מפני שאינה יכולה לעמוד על שלש. רבינו שמעון מטהר.

הִיא רׂוֹכֶב עַל גְּבֵי בָּהָמָה וְאֶרְבֶּעָ טְלִיוֹת פְּחַת אֶרְבֶּעָ רָגֵלִי בָּהָמָה,
טְהוֹרוֹת, מִפְנֵי שֶׁהִיא יְכוֹלָה לְעַמְדָה עַל שֶׁלֶשֶׁת. הִיא תְּלִית אַחַת
פְּחַת שְׁנֵי יָדִים, פְּחַת שְׁנֵי רְגָלִים, פְּחַת יָד וְרָגֵל, טְמֵאָה. רַبִּי יוֹסֵי
אֹמֵר, הַסּוֹס מִטְמֵא בְּרָגְלֵיו וְחַמּוֹר בְּיָדֵיו, שְׁמַשְׁעַנְתָּה הַסּוֹס עַל
רְגָלֵיו וּמַשְׁעַנְתָּה הַחַמּוֹר עַל יָדֵיו. יַשְׁבֵּן עַל קָוָת בֵּית הַבָּד, כְּלִים
שְׁבָעָקֵל טְמֵאיִן. עַל הַמְּכַבֵּשׂ שֶׁל כּוֹבֵס, כְּלִים שְׁתַחְתִּיו, טְהוֹרִין. רַבִּי

גְּחַמְּמָה מִטְמֵא: